

Augsburg, 9. November 1568

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 308r-v.

S. Typographi vestri, se lucubrationes meas expetere et excusuros esse, scribunt illi quidem. Sed quid aut quomodo aut quando acturi sint, οὐδὲ γρὺ: cum scire mea id plurimum intersit. Sed ita fit, τὸ μὲν οἰκεῖον πιέζει, τῶν δ' ἀλλοτρίων οὐδὲν μέλει. Ad haec illi multò meliore conditione sunt quam ego. Habent enim meas aerumnas in sua potestate: easque suo arbitratu tractant. Mihi verò illorum ferre mores et moras, vt video, necesse est. Alioqui, si haec illis tantae curae essent, quantae mihi, nec, vt opinor, iniuria sunt (Quis enim vetat etiam simijs suos placere catulos?) facilè occasiones rescribendi mihi interim arripuiscent, praesertim cum Argentinam ad D. Sebaldum Hauenreutterum singulis hebdomadibus mittendi literas facultatem eis indicarim. Nunc illa cessatio et neglectus mei, πολλὴν ἀθυμίαν μοὶ παρέχει, μᾶλλον δὲ ἀπροθυμίαν perficiendi Demosthenis: in quo eò vsque sum progressus et corrigendo et annotando, vt quocunque tempore inchoatus fuerit, typographo in mora non sim futurus, ἐὰν μὴ παράλογόν τι γένηται. Nam primum tomum totum habeo confectum, qui ad 100 folia impressa facilè perueniet. Vlpianum graecolatinum ita affectum, vt eius quoque absoluendi intra vnum mensem spem habeam. Ex his porrò molestissimis salebris eluctato, caetera plana et expedita fore confido: si typographi tam in officio fuerint, quam benignè pollicentur. Sed praematura haec Demosthenis edendi cura est: cum vetera illa Ciceroniana et Isocratica iaceant. Et specimen Demosthenicum, ipsum autorem velim antecedere. De quo vt et de caeteris quid fiat, vt per hunc Augustanum tabellarium paucis verbis significare digneris, te per humanitatem tuam etiam atque etiam vehementer oro: et, si quid fortè chartarum iam excusum est (quod tamen vix optare, nedum sperare audeo) vnà mittendum cures. Ac Ciceronianos libellos cum praefationibus et epigrammatis, et nonnullis correctionib[us] (quae si fortè amissae sunt, parum refert. Nam D. Crato tantum in praefatione mea pauca verba mutari voluit) habent typographi, et me cognouerunt, me singulos commentariolos ita seorsim excudi velle, vt et coniungi et separari possint. De Isocratis dedicatione et commentariorum, ἔτι ἐπέχω καὶ διασκέπτομαι. Sed idem D. Crato, mihi autor est, ipsius autoris inscriptionem Caesari factam, retinendam. Commentariolos in quatuor tomos distinctos, ac singulos seorsim editos, quatuor ἀρχισυμβούλοις Caesaris dedicandos: quos pollicetur tenuitatem meam et detimenta quaedam reculæ familiaris meae nonnihil subleuaturos. Quod quidem mihi peropus est. Nam et elocatio neptis, et afflita valetudo, et alia quaedam incommoda nonnihil aeris alieni mihi attulerunt: quod mihi permolestum est, cum id hactenus perpetuò cauerim. εὐδαίμων τὸ πρῶτον ὁ μηδενὶ μηδὲν ὄφειλων Δεύτερ’ ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον δῆτις ἄπαις. Ac posterioribus quidem ἐπαροῖς μᾶλλον ἡ εὐτυχίας fruor adhuc. Primum, hoc demum anno amisi: recuperaturus breui, vti spero, nisi typographi et suis et meis commodis defuerint, meque insigni iniuria affecerint, aliena pro suis detinendo et opprimendo. Spes tamen adhuc aliqua est in tua autoritate ac diligentia: quando D. Charinus valetudine et senio impeditur. Quas vt ad expedienda mea negociola à grauiorib[us] occupationibus nonnihil deriuare ne graueris, enixe oro. Vale. Augustae 9 Nouembris 1568.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.

Inclusi literas ad reliquos, tuis, quod verebar, vt tabellarius aliò properans, et ignarus habitationum, eas bona fide redditurus esset. Eidem mandaui (facturum spero) vt aut Basileae responsa expectaret, aut eodem rediret. Nihil vos ei numerare opus est. Ego ei satisfaciam. Iterum vale.